PLAIURI SĂCELENE

Anul IV. Nr. 10.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

Octomvrie
1937

Plaiuri Săcelene

Anul IV. No. 10. **Octomvrie 1937.**

Cuprinsul:

P. S.: † Generalul Cantacuzino—Grănicerul.
VLAD ŞEITAN: Horia, Cloşca şi Crişan.
NICOLAE MOISIU: Cântec minor (versuri).
VICTOR TUDORAN: Noapte de hram. (versuri).
IOAN G. PĂLTĂNEA: Sărbătorirea unui Săcelean.
VICTOR TUDORAN: Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

Cronica literară: „VERSURI" de Florica Obogeanu (Victor Ion Critu); „COMISIA EUROPEANĂ A DUNĂRII" de I. G. Munteanu şi „GENERALUL FRANCO ŞI RĂSBOIUL SPANIOL" de Constantinescu-Princiar (Ioan G. Păltănea).

Cronica săceleană: Din trecutul bisericii parohiale din Cernatu (documentul No. 2 şi 3); „O PILDĂ" Sfinţirea Bisericii „Sfântul Nicolae" din Baciu.

Cronica mărunţă: O scrisoare de departe, Indemnuri noui, Festival artistic, Abonamente populare, Colţ intim săcelean, Abonaţii noştri, Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene", Spre stiinţă.

COPERTA: Martirii dela 1784. Clişeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată ţara şi în capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
Bucureşti I., Str. Carol I. No. 26

Spre ştiinţă:

Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană.

Rugăm pe toţi publiciştii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele şi gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne uşura astfel redactarea Cronicei săcelene.

◆

Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.

In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile tehnicei tipografice, fără nicio altă consideraţie.

Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.

◆

Cerem revistelor şi ziarelor din ţară să răspundă schimbului nostru.

Toate revistele şi ziarele primite la redacţie, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.

In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie.

Coloanele revistei „PLAIURI SĂCELENE" rămân deschise tuturor acelora, cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună

Anul IV. Nr. 10. ● **Octomvrie 1937.**

† Generalul Cantacuzino-Grănicerul.

Soarele se pregătea să spargă zorii dimineţii reci de toamnă, când Generalul a plecat.

A plecat odată cu miile de frunze arămii spre locul de veşnică odihnă.

Şi totuşi Generalul a rămas printre noi. Energia lui s'a stins dar a rămas o pildă mare pentru noi toţi.

Eroismul lui dela Coţi, Târgu-Ocna, Oituz, Iaşi, Ardeal şi Carpaţi, a înscris pagini de adevărată istorie românească.

Demn exemplu de apărător al gliei strămoşeşti, Generalul a fost sol şi luptător statornic al unui românism ce va să vie, de acolo de departe, din negura istoriei de mâine.

Peste mormântul Generalului aşternem: sabia — cu care a luptat —; crucea — *pentru care a luptat* — şi bradul — *în a cărui verde credinţă a murit — dar care ni-l va păstra totuşi viu în amintire.*

P. S.

Horia, Cloşca şi Crişan.

Istoria se scrie zi de zi. Totuşi nu toate zilele sunt la fel de mari. Din răstimpuri de veacuri sau zeci de ani, plictiseala istoriei este înlăturată prin izbucnirea epocilor sau mai bine zis a culmilor istorice. Intâmplări mari fixează în basmul istoric al popoarelor, vârfuri de eroism cari rămân prin negura vremurilor viitoare, faruri de curaj, jertfă şi iubire de glie şi de neam. Cu cât sunt mai multe asemenea faruri de eroism, cu atât un neam este mai mare, cu atât este mai nobil şi deci cu atât mai mult îşi merită dreptul la viaţă.

Istoria noastră ca popor este presărată cu asemenea faruri, cu astfel de lumini, cari ne înnobilează trecutul şi ne dă curaj pentru viitor.

Unul dintre cele mai luminoase piscuri de jertfire istorică, este şi revoluţia lui *Horia, Cloşca şi Crişan.*

Poporului român din Ardeal i se interzicea limba şi vorba românească i se cerea renunţarea la demnitatea lui de naţiune existentă, nu i se dădea măcar bruma de dreptate pe care o mai căpăta dela împărat. Asta nu era nimic pe lângă alte multe asupriri făcute iobagilor, a căror scară se termina cu *înjugarea lor ca vite la grapă* pentru boerii tirani.

Atunci a apărut pe culmea istoriei românilor ardeleni, figura ţăranilor valahi şi moţi: *Horia, Cloşca şi Crişan.*

Ideile lor, felul cum au luptat, ecoul care l-a avut luptele lor în lumea civilizată de pe atunci a Europei, şi mai ales felul cum au ştiut să moară — *frânţi pe roată* — i-au trecut în rândul celor mai mari martiri ai neamului românesc.

Lor li s'a ridicat anul acesta în mândra cetate românească a Alba-Iuliei, — acolo unde cu veacuri în urmă au zăcut în închisoare — un frumos monument, la a cărui inaugurare a participat toată suflarea românească în frunte cu *M. S. Regele.*

De pe culmile Munţilor Apuseni, sufletele lor au luat parte la propria lor sărbătorire.

Pilda voastră, *Horia, Cloşca şi Crişan* va rămânea veşnic în istorie o culme de românească jertfă şi simbolic curaj daco-roman.

Vlad Şeitan

Cîntec minor.

Ție, Karram-Annè...

Copil naiv, cu părul brun
și ochi șireți,
surîs visat de-atîți poeți,
cu suflet candid și nebun,

cu glas și gînd îndrăgostit,
te chiem să vii,
idila noastră s'o re'nvii,
ca un bengalic antic mit.

Te chiamă dragostea, Annè,
cu glasu-i sfînt;
îți toarnă farmec în cuvînt,
și voluptate de Psychè,

în trupul alb, imaculat
ca și un crin.
Pe fruntea ta, — sidef elin, —
cununi de versuri vreau s'anin,

și'n sbor de rîsuri argintii
să te culeg,
— frumoasă - așa cum te'nțeleg, —
în ochii sufletului, vii . . .

Copil naiv, cu părul brun
și ochi șireți;
Surîs visat de-atîți poeți,
cu suflet candid și ... nebun.

5 Aug. 1937. **Nicolae Moisiu.**

Un mic duel.

pentru V. Tudoran.

Fotograf ambulant, aerostatic,
Experimentat, chiar și în sport;
Imi ești, atâta de simpatic! . . . .
Că nu pot să te mai suport.

Veturia.

Veturiei, *care trimețându-mi o epigramă ?, mă roagă, în caz de nepublicare, să-i explic motivul.*

Să nu te superi, cât de cât,
Și ca să nu-ți explic prostia,
Prefer să scap doar cu atât:
Mai bine-ți public *poezia,*

Victor Tudoran.

Sărbătorirea unui Săcelean.

Sâmbătă 25 Septemvrie a. c., din iniţiativa Camerei de Muncă Braşov şi a Asociaţiei Presei din Ţara Bârsei, a fost sărbătorit în saloanele restaurantului „Transilvania“ dl. *Gheorghe I. Gologan*, directorul cotidianului „*Ardealul*“ cu ocazia împlinirei a 60 ani de viaţă, 50 ani de activitate desfăşurată în arta grafică şi 35 ani de ziaristică.

Au luat parte peste o sută de persoane.

Au vorbit dnii: *Gheorghe Curcă*, preşedintele „Camerei de Muncă“, care este de fapt iniţiatorul sărbătoririi; *Petre Canarche*, preşedintele asociaţiei presei din Ţara Bârsei; *I. Colan*, secretarul general al asociaţiei „Astra“ Braşov; *Szabó Béni*, deputat, în numele meseriaşilor minoritari; *Mardare I. Mateescu*, corespondent al ziarului, „Universul“; *I. Bagoly*, preşedintele secţiei lucrătorilor din Camera de Muncă; *D. Noian*, în numele Uniunii Generale a Micilor Industriaşi şi Meseriaşi; *Iuliu Moldovanu*, în numele sportivilor braşoveni; *I. Pirnea* dela Dolj, ziarist; *Iancu Coliban*, *Gal.*, *Olteanu*, *Oancea*, *N. Ivan*; *Ianoşi*; *Grigore Marchidan*, ziarist; *I. Popa*, preot. Inspector general *Nicolae Popea*, din Ministerul Munci, aduce viile sale mulţumiri că se sărbătoreşte, un om a cărui muncă a fost pusă numai în slujba binelui obştesc. Dsa vorbeşte şi în calitate de rudă cu sărbătoritul.

dl. Gheorghe I. Gologan.

Preotul *Victor Marin*, colaboratorul nostru şi al ziarului „*Ardealul*“ spune că se preamăreşte astăzi munca cinstită şi desinteresantă a unui om, care toată viaţa lui a dus lupta pentru neam, monarhie şi pentru păstrarea credinţei strămoşeşti.

Redactorul nostru *Victor Tudoran*, în numele revistei „Plaiuri Săcelene“ spune — în rezumat — că e mândru de a asista la sărbătorirea unui vrednic şi aprig luptător al condeiului, care este în primul rând săcelean şi care a făcut astfel cinste şi meleagurilor moceneşti. Afirmă deasemenea că exemplul dlui *Gologan* va servi mult tineretului săcelean.

Tuturor le răspunde sărbătoritul, printr'un emoţionant discurs, care a fost viu aplaudat.

S'a mai primit scrisori, din partea; Dlui *T. Prişcu*, primarul municipiului Braşov, — care a fost citită de dnul secretar general *Virgil Voicu*, — a dnei *Elisabeta Henţiu*, autoarea volumului „Valah“; a dlui inspector *V. V. Bedifianu*, a dlui *Toma Pascu*, a „*Gazetei Transilvaniei*“; a Institutului Cartografic „*Unirea*“; Asociaţia Funcţionarilor judecătoreşti; *Traian Sulică*, *Petru Pop*, dr. *Petre P. Irimescu*, precum şi o scrisoare din partea dlor. dr. *N. G. V. Gologan*, şi inginer *Ioan Ionică*; care a fost citită de dnul *C. Bobancu*.

Gheorghe I. Gologan s'a născut la 25 Septemvrie 1877 în Râmnicul-Sărat.

La vârsta de 10 ani intră ucenic la tipografia ziarului „Universul“ apoi la 17 ani trece la „Gazeta Transilvaniei“

Noapte de hram.

Strofe scrise la Mânăstirea Susana, pentru Sonia.

.... Şi rugăciunea'ncet se urcă'n slavă,
Odată cu mirosul de tămâie;
Dar sufletu-mi ar vrea să mai rămâie,
Stinghier şi trist, ca pe furtuni o navă.

Alăturea, sfioasă cum tăcerea,
Cu sufletul mai cald ca niciodată;
Cu ochii plini de dragoste curată,
Tu mi-ai aprins, în noaptea-aceea, vrerea.

Cântând domol, treceau măicuţe'n şiruri,
In frunte preoţi, în urmă mirenii,
Sclipeau şi lumânări şi patrafiruri.....

Prin ochii tăi şi-ai mei treceau vedenii
Şi am simţit atunci, întâia oară,
Cum dragostea în inimă-mi coboară.

27. VIII. 1937. **Victor Tudoran**

---

la Braşov, iar mai târziu deschide la Câmpina o tipografie, care ajunge în curând la 25 lucrători.

In anul 1902 scoate ziarul „*Câmpina*" dedicându-se astfel ziaristicei.

După războiu vine la Braşov, unde deschide din nou o tipografie — cea dela Câmpina fiind distrusă în timpul războiului —, şi redactează un nou ziar „*Nihil sine Deo*", iar mai târziu îi schimbă numele în „*Ardealul*".

A condus mai mulţi ani Uniunea micilor industriaşi, care la ales acum preşedinte de onoare. Deasemenea societatea „*Avram Iancu*" în calitate de vice preşedinte iar acum în urmă ca preşedinte al secţiei meseriaşilor, din Camera de Muncă Braşov.

Actualmente este directorul cotidianului „*Ardealul*" la a cărui a redactare este ajutat de cei patru fii ai săi, Ionel, Costel, Marioara, şi Sebastian.

Intre multele epigrame cari s'au ciitit la banchet, reproducem una făcută de redactorul nostru dedicată sărbătoritului.

Dlui Gheorghe I. Gologan,
care spre sfârşitul vieţii s'a
ales cu patru . . . copii.

Presa i-a venit de hac
Cheltuind mereu la bani,
Totuşi n'a rămas ... sărac,
Are patru ... Gologani,

Victor Tudoran

Munca stăruitoare, bunătatea exemplară şi sufletul frumos ce îl caracterizează pe Dl. *Gheorghe I. Gologan*, vor rămâne pildă vie generaţiilor următoare,

Să trăieşti „*Nene Ghiţă*" întru mulţi ani.

Ioan G. Păltănea.

Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

— note de drum. —

Ultima excursie din anul acestea şi cea mai frumoasă, care a fost organizată cu concursul revistei noastre, a fost făcută între 17 şi 25 August 1937. De data aceasta au participat următoarele persoane: *Dna. Eliza Popeia* din Brăila; *Dra. Sonia Popeia* din Câmpulung; *Dl. Tiberiu Maior* din Oradia şi *Victor Tudoran* din Satulung.

Ocazia minunată de a face o excursie atât de plăcută ca aceea pe care încerc a o reda mai jos, mi-a surâs dela început, încât primii cu foarte mult entuziasm propunerea de a vizita *Câmpulungul*, în tovărăşia celorlalte persoane. Pusesem totuşi o condiţie. Dela Câmpulung — *toţi patru* — să vizităm Curtea de Argeş, Râmnicul-Vâlcea şi Mrea. Horezu. Toţi o primiră cu însufleţire.

— Grupul nostru —
(dela stânga spre dreapta) Dna. Eliza Popeia, Dl. Tibi Maior, Dra. Sonia Popeia şi Dl. Victor Tudoran.

In notele ce urmează, voiu căuta să redau pe scurt fazele mai interesante şi mai caracteristice din această excursie, deoarece spaţiul nu ne-ar permite o expunere literară şi mai amănunţită.

Tocmai din această cauză vom publica aceste note în mai multe numere — însoţite de clişee în zinc — scoţând în relief părţile asupra cărora voim să stăruim mai mult şi cari ar prezenta un interes mai mare din punct de vedere săcelean.

Incă de Dumineca 15 Aug. 1937, când ne întorceam din cea de a doua excursie făcută la mânăstirile Cheia şi Susana, hotărîrăm plecarea în cea de a treia excursie, pe data de Marţi 17 Aug. 1937, cu taxicoul de curse Satulung—Braşov, la ora 6^{40} dimineaţa. Itinerarul aşa de frumos al acestei excursii, o mărturisesc, mă atrăgea, dar parcă în acelaşi timp îmi spunea că nu va fi realizabil niciodată. Dar... să începem.

Ziua I-a. 17 Aug. 1937. Incă de cu seară ne aranjarăm toate cele necesare pentru o excursie aşa de mare. Dimineaţa mă scol voios.

Ora 6^{30} Oricâtă bunăvoinţă aş fi avut, nu mai puteam prinde taxicoul de 6^{40}. Afară o ploaie măruntă şi deasă, uda din belşug pământul, iar nori negri acopereau dealurile până la poale. Ceasul se

— Castelul Regal din Bran. —

oprise peste noapte, aşa că nu mai sunase la ora 5 pentru a mă scula.

Pământul desfundat, mă făcu să cred că nu vor mai pleca cei trei la Braşov ci vor amâna plecarea pe Miercuri. Mă culcai necăjit, cugetând: „Marţi, trei ceasuri rele". „Deci ghinion"! Somnul mă cuprinse uşor. Pe la ora opt, aud trei ciocănituri în uşe. „Intră„, zic. Tibi Maior holbă ochii la mine ca şi cum nu-i venea să creadă şi mă întrebă puţin încurcat:

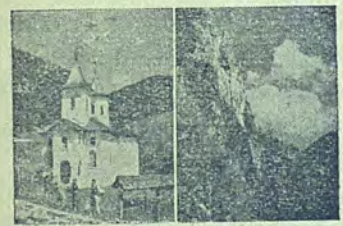
— Ce eşti bolnav Victore? Faţa-i exprima părere de rău.
— Nici de cum!, răspunsei vădit mirat de mirarea lui.
— Păi.... nu mai vii? Ochii lui Tibi mă fixau întrebători.
— Ba da! Dar.... pe timpul ăsta? protestai eu calm.
— Fetele sunt la Braşov, te-aşteaptă! mai stărui el încăodată.
— Cum? făcui eu, şi sării jos din pat cât ai bate din palme.

...fetele s'au fardat...

Am rămas uimit. Va-să-zică au plecat? reflectai eu. Aşa am aflat că s'au sculat dela 4 dimineaţa să nu piardă taxicoul şi au tremurat şi de frig până au plecat la Braşov. Cei trei plecaseră din Turcheş.

Mă îmbrăcai la repezeală, pusei tot în raniţă, — vorba vine, deoarece pe drum observai că uitasem acasă o pereche de ciorapi groşi de lână — şi pe o ploaie deasă şi rece plecai cu Tibi la Braşov, Găsirăm duduile sgribulite de frig. Luarăm taxicoul de Bran şi la 2 p. m. sosirăm la Hotelul Oancea. Aceiaşi ploaie rece şi deasă ne urmărea şi aici. Am mâncat şi după multă aşteptare am obţinut o cameră.

...biserica vopsită cu var...

Ne instalarăm şi pornirăm să vizităm Branul.

Castelul avea pavilionul ridicat, semn, că Majestatea Sa Regina Maria era acolo. Ud şi negricios, părea un castel din basme, nelocuit. Branul, plin de ploaie, părea trist şi melancolic. Ne-am întors şi noi mai trişti şi mai uzi la hotel.

— Grupul nostru în faţa peşterei. — (În dreapta se vede fetiţa care făcea pe călăuza.)

Am mâncat şi ne-am culcat în odaia rece.

Ziua II-a. 18 Aug. 1937. Dimineaţa era rece iar ceaţa învelise tot Branul, cu un ţol sur. Plecarăm la drum, fără a mai mânca nimic de dimineaţă, mâncasem seara bine. Trecurăm pe lângă numeroase vile şi pe lângă statuia inaugurată de curând, a generalului Moşoiu, care ne privea posomorît. Începurăm să urcăm, ieşirăm din Moeciul de jos, pe stânga lăsarăm Moeciul de sus, părăsirăm serpentinele şoselei şi tăiarăm pe la „pârâul rece" Pe vechea graniţă, norii nu ne mai urmăreau parcă aşa de insistent. iar pe dreapta se vedea coama din masivul Pietrei Craiului. Erau Colţii Spărturilor (1475 m.), frumos dantelaţi şi luminaţi de soare. La izvor luarăm masa. Tibi spunea că e masa de dimineaţă. Ceilalţi ziceau că e de prânz. Ne-am odihnit puţin, fetele s'au fardat şi am plecat. Eram de-acum în Muntenia.

La ora 2. am fost în Dâmbovicioara. Satul frumos, biserica vopsită cu var alb, părea gătită de sărbătoare. Portul muscelean îl vedeai în totul locul. Şi era frumos. Am poposit la casa unei cunoştinţe. Am lăsat bagajele şi am plecat să vizităm peştera.

Peştera era impresionantă. Am pătruns în tăcerea ei de catedrală. De sus picura apă iar pe jos era aproape un lunecuş periculos. Ne conducea o fetiţă, cu un felinar pentru luminat. Era cam răcoare. Deodată, fetiţa începu să ne spună pe dinafară, informaţiuni despre stalactite, stalagmite, cum se formează şi să ne vorbească despre părţile cele mai interesante de văzut. Deşi totul era papagalizat, ne plăcu. Intorşi iar la lumină, mi-am adus aminte de versurile lui Nicolae Nicoleanu — poet săcelean —, care a vizitat în 24 Iulie 1863, peştera şi care a scris pe faţada ei — natural azi nu se mai poate vedea — următoarele :

— Gura Peşterei Dâmbovicioara — (văzută din interior)

Peşteră posomorîtă,
Mare, umedă, tăcută,
Ai fi bună'n Bucureşti
Ca să servi de puşcărie
Hoţilor, care sfâşie
Pieptul ţării româneşti!

Dreptatea lui era izbitoare. Nicăieri nu le-ar fi fost mai *bine „hoţilor care sfâşie pieptul ţării româneşti"*, decât în această peşteră.

CRONICA LITERARĂ

„Versuri" de Florica Obogeanu. *Biblioteca „Pământ și Suflet Oltenesc" Craiova. 1937. Prețul Lei 10.* Talentul poetei dela Caracal este curat, ușor, realizat în vers dulce, ca un fluerat de mierlă în razele soarelui șegalnic de primăvară. Armonie perfectă și imagini clare. Chiar în poeziile cu subiect religios, reușește să făurească vers ușor. Și e mare lucru acesta.

Am vrea să reproducem ceva. Dar e greu. Ar trebui să reproducem toată cartea, afară de unele poezii, cu nuanță modernistă, imitație à la Minulescu. Noi nu le putem considera de talia celorlalte încadrate în forme fixe de poezie tradiționalistă.

Cădelnițează preoți tămâie-aromitoare,
Lumânările sute icoane-au luminat,
In aerul de-afară e vag parfum de floare
Și cântă cor de îngeri: Cristos a înviat!
(Cristos a înviat.)

Foi căzute, gând pribeag,
Dorul meu îl urmărește
Căci mi-a fost atât de drag!...
Vântul printre crengi vuește.
(Cântec.)

Conducătorul acestei biblioteci oltenești, *dl. N. Plopșor*, merită toată lauda pentru editarea acestui volum precum și pentru prezentarea occidentală a acestui număr (53).

Florica Obogeanu, rămâne o adevărată poetă a Olteniei.

Victor Ion Critu.

Comisia Europeană a Dunării de Prof. I. G. Munteanu. *Institutul de arte grafice „Munca", Galați, 1937.* Academia de export din Galați, de sub patronajul Camerei de comerț și industrie Galați, a tipărit de curând conferința d-lui I. G. Munteanu, distinsul nostru colaborator, ținută la 12 Ianuarie 1936. Dupăcum însăși titlul arată, această conferință se ocupă de problema comisiei europene dunărene, arătând cum a luat naștere această instituție, menită să regle-

(continuare dela pag. 170).

Partea hazlie a epigramei este întrebarea: „ar ajunge oare această peșteră"? Fără a fi ironici, eu cred că *nu. Nu*, pentru că pe pieptul țării noastre noui și mari, au tăbărît potop de croncani lihniți de foame, cari ciugulesc cu ciocul lor lacom, toate bogățiile românești.

Dar dacă privim chestiunea la justa ei valoare, adică dacă ținem seamă că versurile au fost scrise în anul 1863 și se adresau Vechiului-Regat, atunci poate că această peșteră ar fi fost încăpătoare. Cred aceasta cu atât mai mult, cu cât înainte de războiul cel mare, dragostea de țară și bunul simț erau puternic desvoltate.

Acele vremuri au rămas doar în amintire, bune de dat exemplu viitorului. (va urma). ***Victor Tudoran***

menteze navigaţia pe Dunăre, fazele prin care a trecut, precum şi realizările ei.

Ca toate lucrările d-lui prof. I. G. Munteanu şi aceasta prezintă un deosebit interes, dovedind că d-sa este un adânc cunoscător al problemelor economice.

Generalul Franco şi Războiul Spaniol de Constantinescu-Princiar, *Editura „Intelect", Bucureşti 1937, preţul lei 40.* Cartea aceasta, deşi nu prea strălucită, are totuşi un mare avantaj: este de actualitate, prin subiectul său. In adevăr, cine nu urmăreşte astăzi vrând, nevrând, evoluţia crâncenului război civil din Spania şi cine nu a auzit de generalul Franco, care în fruntea armatei naţionaliste, spaniole, luptă de mai bine de un an contra năpârcei comuniste care îşi înfipsese ghiara în trupul Spaniei.

Autorul începe prin a face un scurt istoric al evenimentelor premergătoare actualei revoluţii naţionaliste, analizând cauzele conflictului. In continuare se ocupă de viaţa şi opera generalului Franco, caracterizând personalitatea marelui generalisim spaniol.

Expunerea destul de clară. Ideile nu sunt însă în ordine, iar autorul se repetă adeseori, dând astfel impresia că ar fi scris în grabă. Poate că dl. Constantinescu-Princiar se temea ca nu cumva să se termine războiul, înainte de apariţia cărţii. De remarcat totuşi, obiectivitatea cu care se ocupă de problema spaniolă, obiectivitate ce astăzi greu se întâlneşte în lucrările de acest gen.

Ioan G. Păltănea

Sfinţirea Bisericii „Sfântul Nicolae" din Baciu.

După cum am anunţat în numărul trecut al revistei, la 24 Octomvrie a. c. trebuia să aibă loc sfinţirea bisericii din Baciu, renovată în anii din urmă.

Festivitatea a fost amânată din ordin înalt pentru motivul că, în această zi au avut loc serbările dela Sinaia şi cele străjereşti din toată ţara.

Data când va avea loc sfinţirea, va fi anunţată din bună vreme, când vom scoate şi numărul festiv al revistei noastre, închinat sfintei biserici din Baciu. ***„Plaiuri Săcelene"***

Spre ştiinţă.

Numărul de faţă al revistei noastre, a apărut cu atâta întârziere, din două motive: *primul* a fost faptul că s'a amânat scoaterea numărului festiv al revistei noastre închinat sfintei biserici din Baciu, amânându-se sfinţirea, iar *al doilea* din cauza unei intervenţii chirurgicale ce a trebuit să suporte redactorul nostru.

Cerem scuze tuturor abonaţilor, sprijinitorilor şi cititorilor noştri, pentru această întârziere în afară de voinţa noastră.

P. S.

CRONICA SĂCELEANĂ

Din trecutul bisericii parohiale din Cernatu.

— Documentul Nr. 2. —

„La începutul zidirii acestei sfinte biserici au fost preoții Oprea Verzea, Ioan Verzea și Dlor. Nicolae Burduloiu, Stan Albuleț, Ioan Tomoșoiu, Radu Giuglea. După aceia în vremea resbelului cu Ungurii a stat încă un timp nelucrată și iar s'au ales de obște Dlor Stan Albuleț junior și Radu Giuglea junior și s'a zidit până s'a și acoperit.

A mai stat un timp neisprăvită, iar la anul 1866 s'a întrupat (?) satele amândouă adecă Cernatu cu Satulung și au început a se zidi. Iar în 28 Iulie 1866 s'a ridicat sfânta cruce la turn sfințind aghiasmă și citindu-se molitva sfințirii sfintei cruci de părinții Ioan Verzea, Ieremia Verzea, Ioan Dan și capelanul Radu Verzea.

Slobozenia dela Episcopul Vasile Moga s'a câștigat spre a se zidi această sfântă biserică prin Dlor Părintele Ioan Verzea și Dl. Oprea Țârcă. Această biserică s'a zidit în locul caselor Dlui Ilie Țârcă, care case și loc s'au fost cumpărat de obștea Cernatului cu bani din lada bisericii. Multe ar fi de scris dar timpul nu mă iartă.

S'a scris în anul 1866 luna Iulie 30 în satul Cernatu".

Prin Preotul Ioan Verzea.

Cernatu—Brașov, la 8 Aug. 1937.

Pentru conformitate cu originalul.

Preot Silvestru Garcea paroh.

— Documentul Nr. 3. —

Se face știut oricărora se cuvine mai încolo spre pomenire (?) precum (că) sfântă biserica aceasta cu hramul Adormirii prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu și totdeauna Fecioarei Mariei, s'a inceput la anul Domnului 1846 și nu s'a putut isprăvi din mai multe pricini fiind la anul 1848 fuga noastră din casele noastre de frica Ungurilor în țara românească și Moldova, și prin venirea muscalilor. Și bătându-se Muscalii cu Ungurii a supus Muscalul pe Unguri, așa noi Românii am venit de unde am fost, care am fost bâștinași, am găsit casele noastre sparte, arse toate de Unguri. Așa dupăce ne-am mai înnoit ceva avere, am deres sfintele biserici, le-am înnoit cu sfinte odoare precum și casele noastre.

Am început și la sfânta biserica aceasta, după Dumnezeu, cu ajutorul creștinilor care la anul 1866 a și luat sfârșit.

In zilele Impăratului nostru Franț Iosif în anul acesta mare bătae a avut Impăratul nostru cu Prusul (Prusia). Multă oaste a pierit a Impăratului nostru.

In anul aceasta 1866 am avut Mitropolit pe Excelenţa Sa şi baron Andrei Şaguna şi pe Sfinţiile Sale Ioan Popazu şi Iosif. . . ? Preoţi în Cernatu, Oprea Verzea cu fiii săi Ioan şi Radu Verzea. Preotul Oprea Verzea a slujit la biserica Cernatu ani cinci zeci şi opt ani şi când am scris aceasta am fost de ani nouă zeci şi doi de ani. Am scris la anul 1866 Iulie, 20.

sig. cu ceară. *Preotul Oprea Verzea*
paroh şi duhovnic.

Cernatu—Braşov, la 16 Aug. 1937.

Pentru conformitate cu originalul.
Preot Silvestru Garcea paroh.

O PILDĂ

Faptele frumoase şi pline de adânci sentimente creştineşti, par aş fi găsit terenul prielnic, aici la noi în Săcele. Cu tot materialismul care ne stăpâneşte, se găsesc totuşi gesturi şi fapte cari ne reţin tot mai mult atenţia şi care ne descoper sufiete alese. Astfel duminică 19 Septemvrie a. c. s'a oficiat la şcoala primară No. 2 din Satulung, sfinţirea icoanei şi candelei donate de D-na şi D-nul *George Moroianu* profesor universitar din Cluj.

Slujba a fost făcută de părintele *Gheorghe Şerbu* şi de cantorul *Alexandru Maxim* dela Biserica — Nouă. Au luat parte, pe lângă elevii şcoalei primare, o parte din tinerii Săceleni şi foarte mulţi credincioşi.

In asistenţă am remarcat prezenţa D-nelor: *Moroianu, Ivan, Aldea, Şerbu* şi D-nii: *N. R. Colceag, Gheorghe Roşculeţ, Vasile Ivan, Ioniţă Aldea, Ioan Bucurenciu şi Gheorghe Vineş.*

După terminarea sfeştaniei şi sfinţirea icoanei şi a candelei, preotul *Gheorghe Şerbu* printr'o frumoasă cuvântare, arată valoarea educativă a şcoalei şi a bisericii cari au contribuit la menţinerea unităţii naţionale.

Vorbeşte apoi D-nul *George Moroianu,* care copleşit în acea clipă de toate amintirile din casa părintească şi din satul nostru din ultimii 60 de ani, — desigur îi defilau în acel moment grăbiţi prin faţa ochilor săi sufleteşti; părinţi, fraţi şi surori, bunici şi bunice, neamuri şi atâţia cunoscuţi din satul nostru, cari azi sunt subt pământ, — arătând în cuvinte mişcătoare intenţia de a servi această icoană drept pildă tineretului şi a-l lega mai mult de biserica strămoşească. Arată bunele exemple pe care le-a întâlnit la strămoşii săi, cari erau plini de credinţă, dovadă însemnatele danii făcute la şcoli, biserici şi mânăstiri.

Dsa. foarte emoţionat citeşte înscripţia care se află pe placa de dedesuptul icoanei:

In amintirea pioasă şi recunoscătoare a părinţilor şi bunicilor mei, precum şi a dascălilor mei A. Frateşiu şi Ioan Petric, — dăruit-am această icoană — sfinţită azi 19 Septembre 1937 —, Şcoalei Primare No. 2 din Satulung-Săcele, pe care am absolvat-o acum 55 de ani. Profesor Dr. G. Moroianu".

Ca încheiere vorbeşte D-nul *Vasile Ivan* directorul şcoalei, mulţumind donatorului pentru frumosul gest făcut, asigurându-l că va servi exemplu şi imbold tinerilor elevi. Terminând, spune elevilor, că atât donatorul cât şi o parte din personalităţile de faţă au fost elevi ai acestei şcoli, care acum face cinste satului.

Din parte-ne nu putem decât să subliniem creştinescul şi atât de pilduitorul gest al D-nei şi D-lui *George Moroianu,* cari în aceste vremuri de pronunţat materialism, este egal cu o faptă creştinească din cele mai alese.

Atât icoana cât şi candela sunt foarte frumoase şi lucrate artistic în argint.

Plaiuri Săcelene

CRONICA MĂRUNTĂ

O scrisoare de departe. Intotdeauna am prețuit semnele de prietenie săceleană ce ni s'au arătat și le-am considerat ca tot atâtea îndemnuri pe drumul pe care am pornit. Rămași demulte ori singuri, înhămați la carul redacțional și administrativ al revistei, luptăm din răsputeri să ducem apariția ei cât mai departe în veac. Am fost de multe ori izbiți de prieteni și dușmani în mersul normal al revistei, iar mulți din cei ce ar fi trebuit să ne ajute s'au uitat răutăcioși la noi. *Va veni poate odată timpul să-i publicăm pe toți aceia cari au refuzat ajutorul lor acestei realizări de cultură săceleană*, care se ține cu multă jertfă de distracții și somn din partea redactorului ei pentru a pune o piatră la temelia Săcelelor de mâine.

Dar până atunci să împărtășim cititorilor noștri, ce ne scrie un săcelean de departe, tocmai din Polonia.

Varșovia, 12 Aug. 1937.

DOMNULE TUDORAN,

Te rog să binevoiești a dispune să mi se trimeată revista la noua adresă (C. I. ul. Cicha 1 m 25, Varșovia), revistă pe care cu atât de mare plăcere o citesc cât și cronicele ei depe locurile atât de dragi, ale căror plaiuri numai dela o așa de mare depărtare și numai dintr'o țară cu un cer destul de „săin" și de nesfârșită câmpie se poate aprecia la justa lor valoare.

Cu cele mai bune salutări

Costi G. Jarnea.

Primește scumpe consătean, pe care soarta te-a trimis tocmai pe meleagurile poloneze, toată dragostea noastră săceleană, împreună cu un pumn de aer plin cu miros de brad mocănesc.

v. t.

Indemnuri noui. După fapta frumoasă a comerciantului *Nicolae Bunescu* — despre care am scris în numărul trecut — suntem azi în situația de a înfățișa cititorilor noștri, noui exemple de încredere cu care am fost onorați. După cum am mai anunțat, primul nostru abonat pe anul 1938, este dl. *Nicolae Bunescu*, din Buzău. Acum să vedem cine este al doilea abonat. Nu cred că veți ghici, deoarece nici abonatul însuși nu știe lucrul acesta. Cum se poate? Iată că se poate! In ziua de 1 Oct. 1937, am primit un mandat poștal în valoare de Lei 200.—, cu următorul conținut: *„Trimit abonamentul meu pentru anul 1937. Sănătate și toate cele bune. Prof. G. Moroianu"*. Controlând registrele noastre, am constatat că dsa. a achitat drept abonament pe anul 1937 suma de Lei 250.— conform chitanței No. 30 din anul crt. Văzând care-i situația de fapt, ne-am permis a trece suma ce ne-a trimis acum drept abonament de sprijin pe anul viitor, făcându-l, astfel — fără să se fi gândit măcar, — al doilea abonat pe anul 1938. Mulțumindu-vă, ne permitem a vă întreba: *„așa-i că nu vă supărați domnule profesor"* ? Iar acum facem cunoscut cititorilor și pe abonații No. 3, 4 și 5. Abonatul No. 3 este Dl. dr. ing. *Sebastian Niculescu*, dela rafinăria Creditului Minier Brazi, care ne-a achitat 100 lei; No. 4 este Dl. *Radu Gh. Sulica* comerciant din București, care ne-a plătit 100 lei; No. 5 este Dl. *Vasile Ciocoiu*, funcționar superior București, care ne-a plătit tot 100.— lei.

Nu putem termina decât mulțumindu-le sincer pentru încrederea ce ne-au acordat și asigurându-i de întreaga noastră prețuire, îi rugăm să primească sentimentele cele mai alese ale tinerilor grupați în jurul revistei mocanilor de pretutindeni.

p. s.

Festival Artistic. Duminecă 29 August a. c. „Asociaţia Culturală Sf. Gheorghe" dela Biserica-Nouă din Satulung, a organizat sub conducerea d-lui *Alexandru Maxim* în sala Gimnaziului de Băieţi o frumoasă serbare populară şi creştinească, care a fost compusă din declamări şi teatru.

La începutul programului părintele *Ženovie Popovici*, printr'o frumoasă cuvântare, arată rostul acestei serbări şi învăţăturile cari se pot trage de pe urma ei.

A urmat apoi declamării şi piesa moralo-religioasă „Fiul Risipitor" care a fost interpretată cu mult succes de către: D-rele *Elena Munteanu, Marioara Beşchea, Geta Ancu, Aneta Roşculeţ*, şi de D-nii *Alexandru Maxim, Vasile Clinciu, Moise Pârpălea, Ion Necula şi Ion Butu.*

Fondul realizat a fost destinat corului „Asociaţiei Culturale „Sft. Gheorghe".

Abonamente populare. După cum am anunţat în numărul trecut, începând cu anul viitor vom face abonamente ieftine pentru ca şi Săcelenii mai puţin avuţi să poată abona revista noastră. *Ediţia* aceasta *populară* va fi tipărită pe hârtie mai inferioară, fără copertă colorată şi se va expedia abonaţilor fără a mai fi învelită în ambalaj, cum le expediem acuma. Acestea sunt punctele cari o deosebesc de revista noastră aşa cum apare în mod obişnuit. Textul şi fotografiile, adică cuprinsul revistei este acelaşi în amândouă ediţiile.

Costul abonamentului a fost fixat la Lei 60.— anual, dar plătit înainte.

Toţi cei cari vor achita *abonamentul popular* (adică lei 60.—) *pentru anul 1938*, până la 31 Dec. 1937, vor primi şi numărul festiv care va apare pe lunile Noemvrie-Decemvrie a. c.

Suntem convinşi că toţi Săcelenii vor aprecia cum trebuie aceste noui sacrificii ce facem pe altarul ridicării Săcelelor şi ne vor sprijini.

Redacţia.

Colţ intim săcelean.

◆ In seara zilei de 25 Septemvrie 1937, colaboratorul şi amicul nostru Dl. *Ionel Despan* s'a logodit cu *D-ra. Viţa Zavici* din Braşov Cineva spunea: „revista va căpăta deci o *nouă... colaboratoare*"! Noi credem mai curând că va pierde un *vechiu... colaborator* Până una-alta, le transmitem . . . felicitări ! ? !

◆ Fostul şi . . . poate viitorul nostru colaborator, dl. *Al. Stroe-Militaru*, a avut fericită ocazie de aş boteza prima şi . . . până în prezent singura bucurie a ... bătrâneţelor, fiica *sa Sanda Al. Stroe-Militaru.* Dacă fostul nostru colaborator nu va binevoi să-şi reia colaborarea, ne vom vedea *siliţi* a cere concursul *drei Sanda Stroe-Militaru*, care . . . după cât se spune — are foarte mult talent . . . *la plâns ! ? !*

◆ Săceleanul *Gigi P. Ghia*, subinspector şi fost preşedinte al Clubului Sportiv *„Isvorul"* a avut logodna pe ziua de 2 Octomvrie a c, cu *Dra. Ofelia Cristoloveanu* din Sft. Gheorghe. Sportivul de odinioară al „Isvorului" rămas în *„out-side"* şi penalizat de arbitru,.... s'a logodit.

◆ Colaboratorul şi *„epigramistul"* !?! *Nicolae Moisiu*, fost şi . . . . poate viitor logodnic, a reuşit să . . . . *cadă cu succes* la examenul de încercare ce îl dă fiecare în timpul dintre logodnă şi cununie. De aceea a *reuşit* . . . . să devină iar liber şi independent ! ? ! Ne-a inspirat următoarea epigramă:

Umblând mereu să se însoare
Amicul Nicu s'a pârlit,
Şi într'o bună zi cu soare,
S'a trezit . . . *deslogodit ! ? !*

Niţă Pârciog.

Numărul viitor al revistei noastre va apare înaintea sfintelor sărbători, în număr dublu şi festiv, cu ocazia împlinirii a patru ani de existenţă.

Rugăm pe toţi Săcelnii a ne trimite reclamele din timp, pentru acest număr festiv.

Săceleni! *păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.*

— 20. XI. 1937. — 1200 ex. —

Abonații noștri: *)

au plătit între 1 Iulie și 31 August 1937.
(continuare din numărul trecut)

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Maria Bunescu, propr. Turcheș	—	—	100	100
Frații Olaru, comercianți, Ploești	—	—	100	—
Frații Mărculescu, librărie, Ploești	—	—	100	—
Ioan Jarnea, com. Buzău	—	—	100	—
Ioan Olaru, propr. Galați	—	—	100	100
Gheorghe Anghene, comerciant, Galați	—	—	100	100
Vasile Ghelase, funcț. Galați.	—	—	100	100
Iuga Perșoiu, prim Grefier, Constanța	—	—	100	—
Dumitru Beloiu, comerciant, Constanța	—	—	100	100
Traian Costache Șeitan, advocat Constanța	—	—	100	100
Ștefan Herjenescu, librărie Ploești	—	—	100	100
Ioan Badea, funcț. com. Brașov.	—	—	—	100
M. Bencze, comerciant, Cernatu	—	—	—	100
Ioan Dobros, comerciant, Cernatu	—	—	—	100
Paraschivița Dragoș, înv. Satulung	—	—	—	100
Ioan Baltag, comerciant, Brașov	—	—	—	100
Ștefan Florea, brigadier, Satulung	—	—	—	100
Ioan R. Păltănea, com. Ploești	—	—	—	100
Petre Sârbu, brigadier, Satulung	—	—	—	100
Valeria Platz, propr, București	—	—	—	100
Ionel Cricoveanu, com. Ploești	—	—	—	100
Ștefan Gabor, com. Brașov	—	—	—	100
Dumitru Voinea, propr. Brașov	—	—	—	100
Farmacia Marcovatz, Satulung	—	—	—	100
Elena Dumitrescu, propr. Cernatu	—	—	—	100
Vasile Băncilă, profesor, Brăila	—	—	—	100
Vasile Boghici, casier, Baciu	—	—	—	100
Eremia Pascu, învățător, Purcăreni	—	—	—	100
Steluța Soci, dirigintă Budila	—	—	—	100
Paraschiv Ungureanu, plut. maj. Brașov	—	—	—	100
Bucur A. Stroe, com. Ploești	—	—	—	100
Gheorghe Șerbu, preot, Satulung	—	—	—	100
Emil Mircan, funct. Brașov	—	—	—	100
Mânăstirea Hurezi-Vâlcea	—	—	—	100
Ioan I. Ghelase, insp. gen. București	—	—	—	100
Ioan Ardeleanu, comerciant Ploești	—	—	—	100

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale mulțumiri. Sprijinul acordat ne dovedește necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum.

	1934	1935	1936	1937
Petre Schiau, comerciant Ploeşti	—	—	—	100
Bucur B. Stroe, com. Ploeşti	—	—	—	100
Nicolae Bunescu, comerciant, Buzău	—	—	—	100
Dr. Ciopală, medic, Buzău	—	—	—	100
Ioan Brescan com. Ianca	—	—	—	100
Drăgan Ghelase, com. Brăila	—	—	—	100
Fraţii Sulica, comercianţi, Brăila	—	—	—	100
Ştefan Şeitan, comerciant, Brăila	—	—	—	100
C. A. Roşculeţ, comerciant, Brăila	—	—	—	100
Gheorghe Ciurea com. Brăila	—	—	—	100
V. Gavrilă, industriaş Brăila	—	—	—	100
Ioan Ovesea, com. Brăila	—	—	—	100
Nica Pascu, com. Brăila	—	—	—	100
Gheorghe D. Began, com. Brăila	—	—	—	100
Gheorghe Blebea, com. Galaţi	—	—	—	100
Radu I. Ghelase, com. Galaţi	—	—	—	100
Ştefan Niţescu, com. Brăila	—	—	—	100
Gheorhe Gh. Munteanu, industriaş, Cahul	—	—	—	100
Ioan Russu, propr. Galaţi	—	—	—	100
Horică Moţoiu, funcţ. Constanţa	—	—	—	100
Ioan Ghia, funcţ. Constanţa	—	—	—	100
Ioan Barbu, com. Constanţa	—	—	—	100
Horia Grigorescu, primar, Constanţa	—	—	—	100
Ştefan Căciulă, comerciant, Constanţa	—	—	—	100
Dragomir Russu, comerc. Constanţa	—	—	—	100
Ionel Tocitu, dr. Constanţa	—	—	—	100
Duţu Blegu, com. Constanţa	—	—	—	100
Iordache Ţigănuş com. Medgidia	—	—	—	100
V. Ciocoiu, funcţ. Bucureşti	—	—	—	100
Gheorghe Munteanu, com. Ploeşti	—	—	—	100
Costică Teodorescu, com. Ploeşti	—	—	—	100
Fraţii Jugănaru, comerc. Ploeşti	—	—	—	100
Neagoe Aldea, avocat. Ploeşti	—	—	—	100
Victor Fugaciu, funcţ. Braşov	—	—	150	150
Vasile Papuc, funcţ. Braşov	—	—	—	150
Nicolae N. Sassu, agricultor Negreşti	—	—	—	150
Gheorghe Pascu, funcţ. Predeal	—	—	—	150
Banca Populară „Săceleana" Satulung	—	200	200	—
Papp Endre, avocat, Satulung	—	—	200	—
Gheorghe Voinea, inspector, Bucureşti	—	—	—	200
Nichita C. Bucurescu, contr. fin. Braşov	—	—	—	200
Ioan Bordea, senator, Braşov	—	—	—	200
Iosif Crăciunel, medic, Satulung	—	—	—	200
Ioan I. Necula, comerciant, Ploeşti	—	—	—	200
Ioan Comşa-Fulga, funcţ. Bucureşti	—	—	—	200
S. S. Maica Olga Gologan, Mrea Bistriţa	—	—	—	200
N. Roşculeţ, com. Galaţi	—	—	—	200
Pavel Panţu, com. Ploeşti	—	—	—	200

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

„In excelenta„ revistă de atitudini şi probleme săcelene" — „Plaiuri Săcelene" d. Vasile Băncilă publică un studiu foarte interesant, căutând o fundamentare metafizică a regionalismului şi relevând stricta conexiune dintre regionalism şi românism".

(„REVISTA DOBROGEANĂ" Constanţa, a. II. Nr. 1-2 August 1937.)

„PLAIURI SĂCELENE." Revistă de atitudini şi probleme săcelene. Satulung-Săcele-Braşov. Redactor: Victor Tudoran, apare lunar Nr. 7—8, anul IV Iulie - August 1937.

O revistă de admirabile condiţiuni technice şi preocupări sociale şi culturale, în care aşa numitul regionalism cultural de emulaţie îşi găseşte aplicarea într'un apreciabil constructivism. „Plaiuri Săcelene", face mândria şi meritul redactorilor.

Subliniem un interesant studiu monografic asupra Ciangăilor locuitori în Săcele. Deasemenea, versuri, o documentată cronică literară şi teatrală şi altele.

(Ziarul *„Naţiunea"*, Reşiţa, Anul IV. No. 30. 5 Sept 1937.)

„PLAIURI SĂCELENE", revista camaradului Victor Tudoran, cu ultimul număr (Septemvrie, IV. Nr. 9), ne aduce prospeţimea aceloraşi tinere condee îndrăgostite de ţara aceia mocănească în care cântă şi azi hohotul doinelor de jar. Reţinem din bogatul cuprins „Troiţa" lui Dimitrie Danciu, din care reproducem:

La'ncrucişări de drumuri — la poale de coline,
O troiţă uitată sub vraf de primăveri,
Ţinând pe umeri putrezi, a anilor poveri,
Stă palidă şi-aşteaptă vre-un om să i-se'nchine.

D. Victor Tudoran, ne trimite bruma „Unei nopţi de dor", iar părintele Gheorghe Şerbu „Gânduri pentru Inălţarea Sf. Cruci."

(Cotidianul *„Naţiunea Română"*, Cluj. A. III. No. 215. Joi. 30. IX. 1937.)

„PLAIURI SĂCELENE", anul IV. No. 9 Septemvrie. Director: *Victor Tudoran.* Ca întotdeauna, revista *„Plaiuri Săcelene"* se prezintă în condiţiuni technice şi redacţionale ireproşabile. In numărul pe Septemvrie semnează Dnii: *Gh. Şerbu, Dimitrie Danciu, I. G. Pălţănea, Iustin I. St,* etc.

Cronica literară întreţinută cu scrupulozitate de D-nii *Victor Tudoran* şi *Ioan G. Pălţănea.*

O revistă regională, în ale cărei pagini se oglindeşte sufletul generos al satelor săcelene.

(Cotidianul *„Acţiunea"* Galaţi. Anul VIII. No. 2197 Miercuri 29 Sept. 1937).

„PLAIURI SĂCELENE" Revistă de atitudini şi probleme săcelene. Redactor *Victor Tudoran* Nr. 9 Septemvrie 1937.

Intotdeauna scrisă viu, tinereşte. Colaborează D-nii. *Gheorghie Şerbu, Dimitrie Danciu, Ioan Gh. Pălţănea, Iustin I. St, Victor Tudoran,* etc.

(Cotidianul *„Buna Vestire"* Bucureşti An. I. No. 177. Joi 30 Sept. 1937).

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

George Moroianu, prof. univ.; **Victor Jinga**, prof. univ.; **Aurel A. Mureşeanu**, istoric; **M. Ar. Dan**, ing. prof. univ.; **Dr. Gheorghe Dragoş**, asist. univ.; **Dr. Ilie Toma**, asist. univ; **Pimen Constantinescu**, prof; **Zenovie Popovici**, preot; **Ion I. Ionică**, prof.; **Ion Jalea**, sculptor; **D. G. Constantinescu**, ing. agr. insp.: **I, G Munteanu**, prof.; **I. Al. Bran-Lemeny**, scriitor; **Daniil Purcăroiu**, preot; **Vasile Ivan** insp. **Victor Marin**, preot; **Nicolae Pană**, dir. înv.; **E. Ar. Zaharia**, prof.: **Silvestru Garcea**, preot; **Florica Ciura**, scriitoare; **Cornelia Comşa**, înv. dir.; **Haralambie Ţugui, Dimitrie Danciu** şi tinerii publicişti săceleni: **Al. Stroe-Militaru, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Horia Ghia, Victor Ion Critu, Ioan Despan, Ioan B. Peteu, Gigi Deleanu, Ioan G. Păltănea, Ioan Moisiu, Mihai I. Tepşan, Lucian Ducşoara, Vlad Şeitan.**

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	**Lei 100**
Abonamente de sprijin dela	**„ 150**
Societăţi culturale, şcoli	**„ 200**
Instituţii şi autorităţi	**„ 400**

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . . „ 15.—

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

PLAIURI SĂCELENE

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV